

Universitetsafdelingen var allerede på dette tidspunkt selv blevet opmærksom på, at uddannelsesbekendtgørelsens bestemmelser om praktikvurderingen indeholdt visse problemer. Et af problemerne er, at den gældende bekendtgørelse foreskriver, at bedømmelsen af de studerendes praktik skal foretages i et samarbejde mellem praktikinstitutionens og seminariets medarbejdere. Problemet består i, at seminariernes lærere som følge af praktikkens organisering, hvor de studerende i langt den største del af praktikken er i et lønnet ansættelsesforhold på praktikinstitutionen, og hvor det er praktikstedets ledelse, der har ansvaret for vejledningen, ikke systematisk og løbende har adgang til at skaffe sig et tilstrækkeligt omfattende og nuanceret indblik i den studerendes praktik til, at dette kan danne grundlag for en selvstændig bedømmelse af den studerendes uddannelsesmæssige udbytte.

På baggrund af disse forhold har bl.a. bekendtgørelsens bestemmelser om praktikvurdering været drøftet på tre møder i Seminarierådet for Pædagoguddannelsen (i august og november 1996 og marts 1997). De har i denne forbindelse tillige været behandlet i en arbejdsgruppe, seminarierådet nedsatte om netop dette spørgsmål. På seminarierådet seneste møde var der generel tilslutning til den formulering af bestemmelserne, som er indeholdt i det udkast til bekendtgørelse, der den 17. juni 1997 blev udsendt til høring til de organisationer, institutioner m.fl., der er repræsenteret i seminarierådet. Af dette udkast fremgår bl.a.

- at praktikstedet - senest når 2/3 af praktikperioden er forløbet - afholder et møde med seminariet og den studerende for at drøfte, hvorvidt den studerende kan forventes at nå de uddannelsesmæssige mål for praktikken, og i tvivlstilfælde hvordan målene vil kunne nås - at praktikvurderingen (bedømmelsen af, om den studerende har nået de uddannelsesmæssige mål, der er fastlagt for perioden) foretages ved praktikperiodens afslutning af de(n) af praktikstedets medarbejdere, der har vejledt den studerende
- at seminariet indkalder til en vurderingssamtale, hvis praktikstedet er betænkelig ved at godkende den studerendes praktik. Ved afslutningen af samtalen, hvori den studerende og de af seminariets og praktikstedets medarbejdere, der har medvirket ved den studerendes praktik, deltager, konkluderer seminariets og praktikstedets medarbejdere,

om den studerendes praktik vil kunne bedømmes til Godkendt eller Ikke godkendt. Kan der ikke opnås enighed herom, træffer seminariets rektor afgørelse.

Jeg kan om seminariernes rolle i forhold til praktikken supplerende oplyse, at det af bekendtgørelsesudkastet fremgår, at praktikstederne og seminarierne skal samarbejde med henblik på at opfylde praktikkens formål og skabe sammenhæng mellem uddannelsen på praktikstedet og seminariets undervisning i alle fag. Endvidere skal praktikstedets fastlæggelse af mål for den studerendes uddannelsesmæssige udbytte af praktikken ske i samarbejde med seminariet, og seminariet skal i praktikperioderne indkalde de studerende til undervisning med det formål at supplere uddannelsen på praktikstedet.

Det er min opfattelse, at den her skitserede ordning er fornuftig, men jeg gør først min endelige stilling til spørgsmålet op, når vi har set og gennemarbejdet høringssvarene.

Spørgsmålet om, hvorvidt de foreslåede ændringer er i overensstemmelse med pædagoguddannelsesloven, kan jeg besvare bekræftende. Det er rigtigt, at ansvaret for den samlede uddannelse af børnehave- og fritidspædagoger entydigt lå hos seminarierne under den lovgivning, der gjaldt indtil 1992. Pædagoguddannelsesloven fra 1991, der trådte i kraft i 1992, skelner derimod mellem »undervisning på seminariet« og »praktik« (øvelsespraktik og lønnet praktik). Af lovbemærkningerne fremgår det, at »den teoretiske uddannelse foregår på seminarier...«, mens »den praktiske del af uddannelsen henlægges til institutioner under amtskommuner og kommuner eller eventuelt andre institutioner«. Det fremgår endvidere, at »institutionen får ansvar for at vejlede praktikanten i såvel øvelsespraktik som lønnet praktik«, men »praktikanten bevarer dog sin tilknytning til seminariet, bl.a. gennem det såkaldte teoriindkald«.

Spm. nr. S 2701

Til arbejdsministeren (7/7 97) af:

Aage Frandsen (SF):

»Finder ministeren, at det er tilfredsstillende, at en femtedel af de langtidsledige aktiveres indenfor områder, hvor der i forvejen er stor ledighed, og hvor der er forholdsvis ringe job-